

kritiska eu-fakta

utges av Folkrörelsen Nej till EU | nr 85 | augusti 2003 | pris 20 kr

Att köpa sig en seger

KRITISKA EU-FAKTA

Nummer 85 Augusti 2003

Kritiska EU-fakta ges ut av

Folkrörelsen Nej till EU

Ansvarig utgivare: Eva-Britt Svensson

Redaktör: Gösta Torstensson

Redaktionsutskott:

Thomaz Erixon, Jan-Erik Gustafsson,

Eva-Britt Svensson, Gösta Torstensson

Redaktionens adress:

Kritiska EU-fakta, c/o Torstensson

Rondovägen 312, 142 41 Skogås

tel: 08-7714379

e-post: gosta.torstensson@telia.com

Adressändring & prenumeration:

Kritiska EU-fakta

Heurlins Plats 11

413 01 Göteborg

tel: 031-7010177

fax: 031-131603

FOLKRÖRELSEN NEJ TILL EU

Rikskansli & materialkontor:

Heurlins Plats 11,

413 01 Göteborg

tel: 031-7010177

fax: 031-131603

e-post: fneu@algonet.se

webbadress: www.nejtill.eu.se

Prenumeration:

Fyra nummer 100 kr

medlemskap inkl. prenumeration 200 kr

(arbetslösa, pensionärer och

studerande 150 kr, familjer 300 kr)

Postgiro 433 02 07-4

Nästa nummer

utkommer i september 2003

Tryck: Litorapid Media

Göteborg 2003

Ingela Mårtensson
är ordförande i
Folkrörelsen Nej till EU

Näringsminister Leif Pagrotsky dristade sig till att begära att Svenskt Näringsliv ska redovisa hur mycket pengar de satsar på ja-kampanjen inför EMU-omröstningen. Ett högst rimligt krav anser nog de flesta men inte Bosse Ringholm, Ingvar Carlsson och Svenskt Näringsliv. Göran Persson har för en gångs skull legat lågt.

Om man inte öppet redovisar anslaget så ansåg Pagrotsky att statliga företag borde överväga om de ska kvarstå som medlemmar i Svenskt Näringsliv eller ej. Han anser det

tveksamt om statliga företag i framtiden ska ingå i en politisk kampanjorganisation.

Svenskt Näringsliv och Exportrådet med Ulf Dinkelspiel i spetsen har satsat på ett svenskt medlemskap i EMU under flera år. Massor av gratismaterial har distribuerats till företag, skolor, bibliotek, med flera i syfte att vinna folkomröstningen. Ulf

Dinkelspiel har missionerat på en rad seminarier för införandet av euron och undervisat i hur företagen ska förbereda sig för övergången.

Förra året satsade näringslivet sex miljoner kronor på ett centralt kansli för ja-sidan.

Hur stor budgeten är för det här året vill ordförande för Svenskt Näringsliv Sören Gyll inte berätta. Men vi vet att bara i Jämtland har de till exempel ett ja-kontor med tio anställda. Via arbetsförmedlingen söker man 80 kulturarbetare för att propagera för euron, osv, osv. Hur många personer som de totalt sett betalar för att delta i ja-kampanjen vill de inte tala om.

I stället för att tala om hur mycket näringslivet satsar på ett ja till euron, så beskyller man näringsministern för att vilja lägga munkavle på de statliga företagen! Finansministern är upprörd över näringsministerns fråga och anklagar honom för att vara osaklig. Man kan ju fråga sig hur saklig statsministern är när han lovar 100.000 nya jobb vid ett ja och konsumentministern 30.000 kronor mer i hushålls-

kassan per år för en tvåbarnsfamilj.

Näringsministern höjer sig skyhögt över dessa ministrar vad gäller saklighet. Men problemet är att frågan är mycket känslig för ja-sidan. Varför skulle de annars mörka?

Det borde vara en självklarhet att det finns en offentlighet kring resurserna på de olika kampanjsidorna. Det är i högsta grad en demokratisk fråga. Ska det vara möjligt att kunna köpa sig en seger i en folkomröstning? Nej, naturligtvis inte. Men det är vad ja-sidan försöker göra med stöd av bland annat statsministern och finansministern.

I många demokratiska länder finns regler kring finansieringen av valkampanjer men inte i Sverige.

Sören Gyll blev mycket irriterad över frågan och försökte avfärda den med att näringsministern försöker föra över debatten om EMU till oväsentligheter. Om det är något ja-sidan försökt göra den senaste tiden så är det smutskasta nej-sidan för att slippa bemöta argumenten mot euron.

Lars Lejonborg påstod att nej-sidan har en dold agenda, nämligen att man vill att Sverige ska lämna EU. Ett mycket märkligt påstående med tanke på att såväl miljöpartiet som vänsterpartiet har det inskrivet i sina partiprogram. Folkrörelsen Nej till EU har aldrig hymlat om var vi står i den frågan. Men det blev rubriker i media.

Vad är Lejonborgs påstående i jämförelse med ja-sidans dolda budget? Man skäms inte ens att säga att man vägrar att svara. Varför frågar inte Lejonborg om den dolda budgeten?

Pär Nuder är ansvarig inom regeringen för folkomröstningen. Har han inget ansvar för att det blir ett demokratiskt val. Kan han verkligen försvara att man ska kunna köpa sig en seger? Det borde vara en fråga för konstitutionsutskottet.

Ingela Mårtensson

klipp & kommentarer

Nej-sägare vet vad de är

Caroline Trapp förolämpar mig som LRF-medlem och en klar majoritet av landsbygdens folk över hela landet när hon på DN Debatt går till attack mot oss som tänker rösta nej.

Tror hon inte att vi begriper vårt eget bästa när vi säger nej tack till euron?

En undersökning av LRF:s egen tidning Land Lantbruk för en månad sedan visade att nära 50 procent av Sveriges bönder säger nej till euron, medan 27,6 procent säger ja, resten är osäkra. En undersökning som märkligt nog rubricerades "Bönder i söder mer positiva till EMU".

Caroline Trapp läste väl bara rubriken.

SVEN BERGSTRÖM
riksdagsledamot (c)

ges syn på EU:s nya grundlag: "Vi vet vad riksdagen tycker."

Detta är att visa ett öppet förakt mot den folkvalda riksdagen, vilket bland annat föranlett miljöpartiets Peter Eriksson och kd-aren Björn von der Esch att begära att riksdagen extrainkallas. Dessutom enligt en EU-undersökning vet det svenska folket minst om EU-konventets arbete och det nya EU-grundlagsförslaget av alla EU-länder.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

Politisk radiopropaganda

Söndagen den 29 juni sommarpratade Anna Maria Corazza Bildt i radions P1. En mycket stor del av programmet utgjordes av ren EMU-propaganda. Man kunde ana att det var maken Carl som stod för manus-

kriptet med Göran Perssons välsignelse.

Är det rätt av Sveriges Radio att tillåta sommarpratarna utnyttja ett seriöst program för politiska propaganda? Sveriges Radio bör gå ut med en förklaring.

TORNGY REHNBORG, Idre

Det är kul att växla pengar

Jag kom nyss hem från en solresa till Kreta. Jag åkte med MyTravel Airways.

I stolsfickan framför mig låg tidningen Inflight Magazines sommar/höstnummer 2003. Där var Christer Sandahl intervjuad. Han har de senaste 19 åren lett Vingresor, sedan MyTravelgruppen i norra Europa. Nu är han MyTravelgruppens styrelseordförande. Hur ser du på Euron? frågar reportern.

Sandahl svarar:

"Euron är bra, men inte för turismen. Den leder till högre och mer utjämnade prisnivåer. Och en del av fascinationen ligger ju också i det där med att växla till landets valuta. I Turkiet får man fortfarande miljoner, det är kul."

SVEN-OVE SVENSSON
Forshaga

Omröstning i onödan

Varför klagade det inte för svenska folket att ett ja till EU innebar ett ja till EMU enligt Maastrichtfördraget? Varför skall det nu slösas pengar på en folkomröstning när vi redan förbundit oss att ansluta oss till valutan? Varför inte kåta finansminister och riksbank avgöra när valutan skall bytas?

Jag röstade nej till EU och jag kommer att rösta nej till EMU

INGER NORDBERG
Luleå

Öppet förakt mot riksdagen

I skuggan av EMU-debatten ska regeringen senast den 5 september ha lämnat över Sveriges synpunkter på EU-konventets framlagda grundlagsförslag till det italienska ordförandeskapet. Till Dagens Nyheter 1 augusti säger Göran Perssons statssekreterare Lars Danielsson att regeringen hinner inte vänta in riksdagen innan den måste ge Sveri-

www.robertnyberg.nu

Nedskärningar eller skattehöjningar?

Varsågod och välj om du röstar ja till euron

OM SVERIGE GÅR med i EMU så försvinner möjligheten att föra en egen penning- och valutapolitik. Beslut om räntor, penningmängd och växelkurspolitik förs över till centralbanken i Frankfurt. Denna förlust av ett ekonomisk-politiskt vapen måste kompenseras på något sätt menar Johanssonutredningen ("Stabiliseringspolitik i valutaunionen", SOU 2002:16).

Inte heller lär det finnas någon hjälp att hämta från den europeiska centralbanken i Frankfurt eftersom det "finns en betydande risk för att den gemensamma penningpolitiken inte ska passa Sverige". Enda sättet är då att stärka finanspolitiken. Men hur ska finanspolitiken stärkas? Utredningen ger svaret, nämligen med att öka överskottet i statens budget. Utredningen vill se en höjning av överskottsmålet för de offentliga finanserna till 2,5 eller 3 procent av BNP för att säkra en marginal till bötesgränsen i EMU:s stabilitetspakt. Andra förslag är inför-

ande av en temporär konjunkturskatt och variationer i arbetsgivaravgifterna.

LO har föreslagit att man ska höja överskottsmålet i den statliga budgeten och avsätta dessa pengar i en så kallad buffertfond (eller stabiliseringsreserv) som sedan ska kunna användas för att till exempel sänka arbetsgivaravgifterna vid en lågkonjunktur.

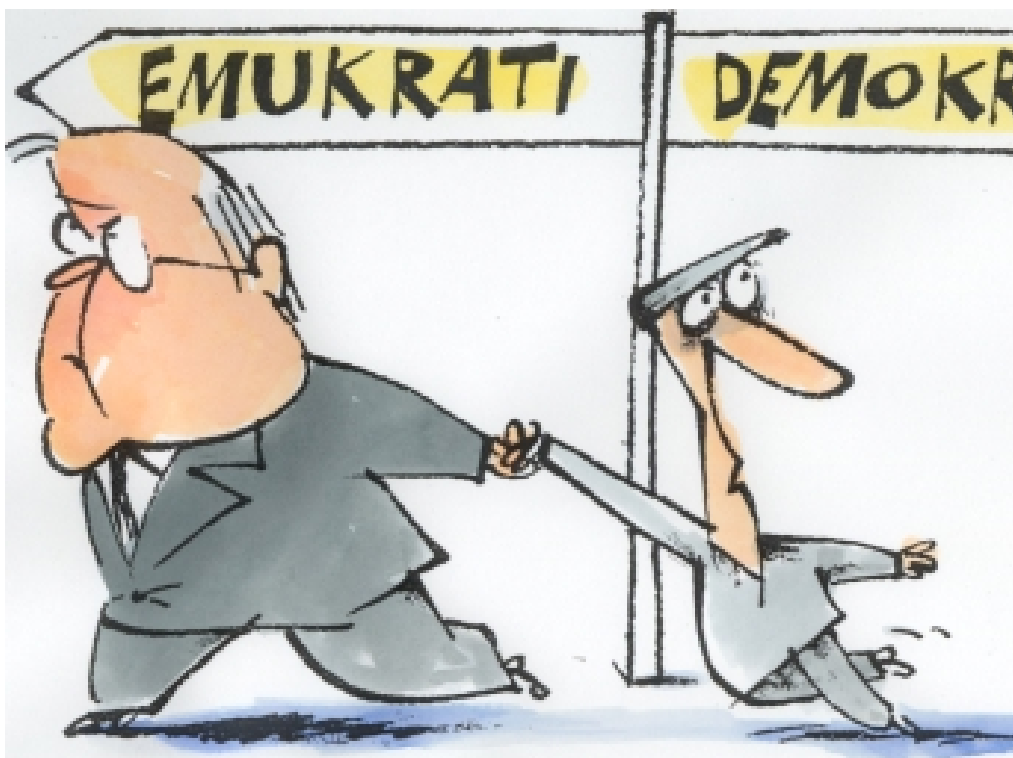
NU BLIR DET INGEN buffertfond. Göran Persson sade nej. Däremot uppges LO och socialdemokraterna vara överens om att höja överskottsmålet i de offentliga finanserna. Idag ligger det på två procent.

Överskottsmålet är ett ganska luddigt begrepp. Det kallas också det finansiella sparandet i den offentliga sektorn. Skalar man av utanverket, slutar det med att man antingen måste höja skatterna eller sänka statens utgifter för att höja överskottsmålet. Det syns inte utan vidare, varken ur diskussionen eller när man tittar på siffrorna.

Om överskottsmålet skulle höjas till 2,5 procent av BNP, betyder det ett krav på ytterligare 12-13 miljarder kronor i nedskärningar eller skattehöjningar. Detsamma gäller i ännu högre grad om EMU-utredaren Bengt K Å Johansson (s) eller riksbankschefen Lars Heikensten (s) skulle få gehör för sin förslag att målet bör vara 3,0 procent av BNP.

TA ANSVAR FÖR överenskommelsen om att öka budgetöverskottet, Göran Persson och Wanja Lunby-Wedin. Väljarna har rätt att få veta vilken besk medicin som väntar vid ett EMU-medlemskap. Vilka nedskärningar blir det när ni höjer överskottsmålet med 12-13 miljarder kronor? Kommer ni att försvaga anställningstryggheten och försärra ersättningen till de arbetslösa som i Tyskland? Blir det ytterligare försärringar i sjukförsäringssystemet, fler karensdagar, eller vad blir det?

GÖSTA TORSTENSSON

Den s

JAG SER ATT socialdemokraternas ledning och LO nu, i skydd av sommaren, och i ett desperat läge inför folkomröstningen, och eftersom alternativet att välja sig ett nytt och mindre olydigt folkfrånstår som tekniskt svårt, än en gång förhandlar om skapandet av buffertfonder. Eller något ännu värre, men med nytt namn, som inte retar fondallergiska borgare. I Svenska Dagbladet skriver Maria Abrahamsson (gillande!!) att detta är "lurendrejeri, visst, men ibland är det nödvändigt att bedra människor in i sanningen".

Jag är inte lika rå som hon, och vi tycker olika om sanningen, alltså euron, men historien om buffertfonderna, de som en gång plötsligt kastades fram på s-kongressen och fick den, förbryllad, att tacka ja till euron, är fullständigt absurd från början. Varför "buffertar" för något som sägs vara så riskfritt, strål-lande och ofrånkomligt? Vilka kan man lura i detta bondfängeri? Man kanske måste förtydliga detta absurda med en lika absurd bild.

Så här: De stora striden om bussbuffertar.

MAN FOLKOMRÖSTADE om en epokgörande reform: att alla svenska bussar skulle styras från en ledningscentral i Strasbourg. Distansstyrning hade fungerat på vissa tågregionalt. Varför inte större tänkt?! En centralstyrning för hela Europa, på sikt hela världen! En esperantotanke egentligen. Man gasade i Strasbourg och det skulle bli ett helvetes getaway i Hallstahammar. Via nästan helt pålitliga elektroniska kartor skulle alla europeiska bussar svänga på rätt sätt och farten minska och öka inför inko-

Stora buffertbluffen

BILD: LARS-ERIK HÅKANSSON

mjukt. Parollen är: teoretiskt fulländat, men med buffert för verkligheten. Varje kurva ska få höga skyddsräcken, vägbrant belägen nedom kurva skall madrasseras, och det svenska vägnätet i stort sett förvandlas till en airbag.

VISSERLIGEN KOSTAR DET en del, faktiskt inihelvete mycket, men revolutionen är ingen tjebyudning och så vidare. Och det finns ärligt talat att ta av: karensdagarna, de absurda sjuktalen, och för många är säkert åtstramningen nyttigt, till exempel gnälliga undersköterskor och bidragsberoende centralryker, hela den uppsvällda offentliga sektorn som verkligen behöver en korsett, ja, onödigt att gå in på detaljer men för somliga är stålbad inte en dag för tidigt.

Hur gick det då? Alla spindoktorer i ja-ledningen ansåg bussbufferterna genialiska, men det uppstod ett problem. Allt för många uppfattade de två absolut geniala reformerna som motsägelsefulla. De tog helt enkelt ut varandra, bevisade varandras onödighet.

OM DENNA CENTRALstyrning var så riskfri, ofrånkomlig, modern, nödvändig för fredens sak och för villaägarna, varför behövde man då förvandla hela Sverige till en airbag?

Finns det inte en motsättning dold i detta som oroväckande många observerade? Dessa förtroendeskapande buffertar skapade bara misstro. Lurendrejeri eller bondfångeri, det är sant, det var det. Men varför, suckar spindoktorerna, visade det sig då finnas så få lättlurade människor i Sverige?

PER OLOV ENQUIST

dade kurvor, och vägomläggningar inprogrammeras ofta nästan helt ögonblickligen; det var lite Orwell över det hela, och inför den svenska omröstningen sades framåtblickande européer i stort sett vara nöjda. Mycket, mycket få olyckor, ofta beroende på regionala misstag, men till 98 procent helt fint, fränsett försumbara lokala katastrofer, särskilt i Tyskland och på Irland. Nu skulle man rösta om införandet av detta europeiska styrsystem i provinsen Sverige. Bara svenska lantisar kunde tacka nej.

MEN I SVERIGE VAR man tvekan- de. Inga argument tycktes hjälpa. Man påpekade från den rasande svenska ja-ledningen att systemet i teorin är helt riskfritt, det gäller nu att acceptera moderniteten, inte bli kvar i sandlådan, att tåget går, det gäller fre-

dens sak, (debatten når snabbt mycket höga filosofiska nivåer), att vi inte kan ställa oss utanför, att detta ofrånkomligt, gäller kampen mot USA-imperialismen, sänker räntorna för villaägarna, att ibland får man ta vissa risker, att denna revolution inte är en tjebyudning och Göran Persson, som läst sin Lenin, påpekade att man inte får vara räddhågad, vissa offer är nödvändiga, vill man göra en omelett får man knäcka ägg och att finnarna trots allt är rätt nöjda, som de för övrigt alltid är.

MEN INGENTING HJÄLPER. Svenska folket är hopplöst och surt misstroget. Vill inte in i den europeiska bussgemenskapen. Har en obegriplig tilltro till svenska busschaufförers förmåga att bromsa och gasa. Klart nationalistiska undertoner. Närmast ra-

sis.

Gången är den tid när Sudsjaurs arbetarekommun 1932 modigt röstade för inträde i den Sovjetiska Unionen, för fredens sak, kampen mot imperialismen, kulturen och för att med likasinnade få plats och inflytande vid rådsbordet i Moskva.

VAD GÖRA. DET ÄR nu ja-ledningen kommer på sitt snilledrag. För att eliminera den risk som så tycks skrämna det räddhågade folket, risker som man medger finns, men som det är viktigt att bortse från (för fredens sak, för kampen mot det internationella kapitalet, USA-imperialismen, villaräntorna och Jantelagen och så vidare), vill man nu införa vägbuffertar. Tanken är, att går det åt helvete i någon kurva, vilket det tyvärr ofta kan göra med det nya systemet, ska man falla

EMU-medlemskap ökar inte utländska investeringar

SJU AV TIO UTLANDSÄGDA företag tror inte att ett svenskt EMU-medlemskap har någon betydelse för deras investeringar i Sverige, enligt en Temoundersökning som Svenskt Näringsliv beställt.

Svenskt Näringsliv påstår i tid och otid att ett svenskt EMU-medlemskap ger bättre förutsättningar för att driva företag i Sverige och att investeringarna därmed kommer att öka.

Men samtidigt visar undersökningen från opinionsinstitutet Temo, betald av Svenskt Näringsliv, att de utlandsägda företagen inte kommer att öka investeringarna i någon större utsträckning om Sverige skulle gå med i valutaunionen.

Sju av tio utlandsägda företag anger att det inte spelar någon

roll, medan 24 procent av de 150 tillfrågade företagen säger att de skulle investera "något" mer. Endast fyra procent skulle investera betydligt mer.

SVENSKT NÄRINGSLIVS påstående att utländska företag skulle öka sina investeringar i Sverige vid ett ja till EMU baserar sig på tro och ingenting annat. Investeringar kommer där investerarna kan räkna med god avkastning på sina pengar. För att bedöma det är flera saker viktiga. Inget tyder på att en valutaunion är en avgörande faktor för var man investerar. Har vi en förmånligare bolagsbeskattning och flexibla växelkurser uppväger det mer än väl den eventuella nackdelen av att inte vara med i EMU.

JAN-ERIK GUSTAVSSON

Ökad efterfrågan viktigare än EMU för storföretagen

ÖKAD EFTERFRÅGAN BETYDER mest när storföretagen i Sverige ska ta beslut om investeringar. Lägre skatter, "stabilare spelregler" och EMU-medlemskap anses inte lika viktigt. Det visar en ny studie från Nutek (Verket för näringslivsutveckling) och ITPS (Institutet för tillväxtpolitiska studier).

ITPS och Nutek har frågat företagsledarna för 200 av landets 400 omsättningsmässigt största företag om det rådande näringsklimatet. Liknande undersökningar har gjorts sedan början av 1990-talet.

Sedan 1993 upplevs "näringsklimatet" i Sverige, av allt fler som sämre än i andra länder. Två av tre företagsledare bedömer ändå att företaget kommer att öka sin produktion på sikt. Flerparten företag tror att en svensk övergång till euron kommer att förbättra deras förutsättningar att bedriva verksamhet i Sverige.

Men en fjärdedel av företagen säger att de inte påverkas alls av ett eventuellt EMU-medlemskap.

Störst betydelse för att företagen ska öka investeringarna i Sverige, på tio års sikt, är ökad efterfrågan. Även lägre skatt på löneinkomster efterfrågas. "Stabila spelregler" och medlemskap i EMU kommer långt ned på listan.

EUROANHÄNGARNA PÅSTÅR ofta att småföretagen vill ha EMU. Detta påstående har nu undersökts av det statliga organet Nutek som tillfrågat 14.000 småföretagare.

Undersökningen visade att 76 procent av småföretagarna anser att ett EMU-medlemskap inte påverkar dem nämnvärt. 20 procent svarade att det skulle vara bra med EMU, men bara 4 procent svarade att de skulle förlora på att Sverige står utanför EMU.

JAN-ERIK GUSTAFSSON

BILD:LARS-ERIK HAKANSSON

Luciano Astudillo: EMU är ingen motkraft mot USA

ETT ARGUMENT SOM förts fram av EMU-förespråkare är att EU med en gemensam valuta skulle kunna fungera som en balans gentemot USA:s maktposition. Att EU skulle kunna utmana USA:s herravälde är en kittlande tanke, menar den socialdemokratiska riksdagsledamoten Luciano Astudillo, men EU skulle knappast vara en bättre supermakt än USA.

– Det har förvånat mig, nu inför folkomröstningen, att det ibland är samma personer som använder maktbalansargumentet, som i våras menade att de massiva fredsdemonstrationerna mot Irakkriget var utslag för USA-hat och antiamerikanism. Men det i sig är en bisak. En del har ett kort minne.

– Den avgörande frågan är om EU skulle vara en bättre supermakt än USA? I dessa dagar när EU leds av Italien och premiärministern Silvio Berlusconi kan man bara rysa åt tanken att EU skulle haft mer överstatlighet på det utrikespolitiska området.

Luciano Astudillo påminner om att Berlusconi, tillsammans med en majoritet av EU:s länder, stödde USA:s krigsplaner mot Irak. Många EU-länder skickade dessutom trupper och gav redan

från början Bushadministrationen sitt oreserverade stöd att angripa Irak.

– Med andra ord är ett starkare EU inte detsamma som ett klokare EU, konstaterar Luciano Astudillo.

HAN PÅPEKAR ATT den viktigaste orsaken till USA:s dominans är dess militära styrka. Förra året hade USA en militärbudget på 343 miljarder dollar, vilket översteg alla andra länders militärbudgetar tillsammans. Det är ytterst få i Europa som skulle vilja att EU utvecklas åt det hållet, än färre i Sverige.

– Jag tror på ett fördjupat EU-samarbete, men ett samarbete mellan självständiga stater. Jag tror på ett EU som använder sina pengar klokare, inte på ett EU som vill försöka bli en ny supermakt. För jag vill inte att EU ska utvecklas till en supermakt, än mindre en militärmakt. Vilket är det ja-sidans maktbalansargument i praktiken betyder, konstaterar Luciano Astudillo.

– Jag tror att en annan värld är möjlig. Världen behöver nämligen inte en till supermakt, vi har redan en för mycket. Därför ska jag rösta nej den 14 september!

GÖSTA TORSTENSSON

Carl Tham: EMU begränsar demokratin för evigt

AMBASSADÖREN OCH socialdemokraten Carl Tham skriver i en debattartikel i Dagens Nyheter att ett EMU-medlemskap kommer att begränsa demokratin, för meningen med valutaunionen är att stärka marknadskrafterna, vilket begränsar välfärdspolitiken och åstadkommer sociala och politiska spänningar mellan länderna.

Han menar att folkstyrets makt kommer att försvagas och att Europeiska centralbanken får makten över den svenska penningpolitiken. Ledande politiker kan inte delta i bankens politik eller ifrågasätta något.

MEN EMU-MEDLEMSKAPET har enligt Tham inte enbart med penningpolitiken att göra, för euron kan innebära svåra konsekvenser för länderna i Europa. Bankdirektörerna i centralbanken skall skapa den ekonomiska samhällsdisciplinen, vilket kan begränsa välfärdspolitiken och facketts makt.

Det är dumt att tro, skriver Tham, att globaliseringens krafter kommer att stoppas. Tvärtom ska marknadskrafterna förstärkas. Politik och demokrati

begränsas till förmån för ekonomi, eftersom demokrati inte anses ge ekonomisk stabilitet.

Bristen på demokrati skulle, skriver han fortsättningsvis, enligt en del europeiska politiker avhjälpas genom att göra EU till en federal politisk union med en demokratiskt ansvarig regering, som styr de marknadskrafter som EMU ska främja.

Enligt Tham är det en komplett omöjlig idé, för hur skulle en federal union med ett 30-tal nationer kunna bli ett levande folkstyre? frågar han sig.

"Det finns inte något europeiskt folk, inget gemensamt språk som är förutsättning för en politisk offentlighet och ingen naturlig politisk samhörighet av det slag som krävs för gemensamma skatter och omfördelning", konstaterar Carl Tham.

AVSLUTNINGSVIS SKRIVER han att EMU har små fördelar och uppenbara risker samt begränsningar av folkstyret, vilket talar emot ett svenskt medlemskap. Sverige kan mycket väl vara med i EU utan att vara medlem i valutaunionen, anser Tham.

EVA-BRITT SVENSSON

BILDARS: ERIK HAKANSSON

KRÖNIKA

Jag tänker rösta nej

Växlingskostnaderna kommer att minska om vi går med i EMU:s tredje steg. Vi kommer att slippa växla pengar. För oss som använder kontokort och gör uttag i bankautomater utomlands gör det visserligen ingen skillnad, men för andra kan det ju göra det. Dessutom kommer vi inte längre att kunna styra över penningpolitiken eller få den skräddarsydd för svenska förhållanden. Detta kommer tveklöst att inträffa om vi går med i EMU:s tredje steg och inför euron. Vad som i övrigt kommer att hända är svårt att säga. Dock vet vi en hel del om vad som redan har hänt.

Det är nu nästan fem år sedan euron infördes. Sedan dess har den svenska inflationen, i stort sett hela tiden, varit lägre än euroländernas. Vi har haft en bättre tillväxt och bytesbalans och arbetslösheten har varit mycket lägre. Den svenska kronan har varit både starkare och mindre "fladdrig" än euron.

Allt detta är bevisbart och sant. Så när ja-sidan säger att vi ska få lägre inflation, högre tillväxt och fler jobb om vi går med så är det antingen fromma förhoppningar eller rena lögnar fullt i klass med att spekulera i att också vädret blir bättre.

Men, det viktigaste argumentet i EMU-frågan är demokratin; idén om att stora samhällsfrågor, som den ekonomiska politiken, ska styras av folkets prioriteringar i val. EMU:s idé är den rakt motsatta. Politiker varken kan eller får styra den europeiska centralbanken. ECB:s centralbankschefer är inte bara på armlängds avstånd från politikernas vilja, utan ljust ifrån de prioriteringar, önsknings

och behov som finns i samhället, och som den ekonomiska politiken borde styras av. EMU har beslutats på ett demokratiskt sätt, men ingenting i dess arbetsätt är demokratiskt.

I EMU:s tredje steg finns inte heller den för demokratin så viktiga rätten att kunna ångra sig. Säger vi ja har vi låst oss för den här lösningen. Inte bara för att folkomröstningsresultat ska respekteras, utan också för att det är mycket svårt att bryta upp ifrån en gemensam valuta. Dessutom krävs det enhällighet bland alla euroländer för att ändra EMU:s nyliberala ekonomiska inriktning. Något som är högst osannolikt.

Att delta i EMU:s tredje steg och införa euron är det mest dramatiska vi kan göra för att minska demokratin räckvidd. Det är något jag inte är beredd att göra, framförallt inte för en idé, med mycket svårbevisade, om ens existerande, fördelar.

Detta vet vi säkert om EMU. Det står i fördrag och instruktioner. Vi vet också vad som har hänt med EMU-ländernas ekonomier sedan euron infördes. Det är utifrån det här du och jag måste dra våra slutsatser. Inte utifrån fromma förhoppningar. Jag har dragit mina. Jag tänker rösta nej.

URSULA BERGE
chef för tankesmedjan Agora

EMU är en kvinnof

VARFÖR SÄGER 56 procent av kvinnorna nej till EMU och bara 26 procent ja? Är det för att deras intuition varnar dem, för att de upplevt hur åtstramningar i den offentliga sektorn drabbar kvinnorna eller för att de genomskådar vidlyftiga löften om 100. 000-tals nya jobb, högre löner, utbyggd offentlig sektor och ökad tillväxt bara vi röstar ja till EMU?

Om dessa löften vore sanna skulle EMU-länderna krylla av nya välbetalda jobb. Men så är inte fallet – tvärtom. Arbetslösheten är dubbelt så hög i EMU-området som i Sverige.

Kvinnorna behöver det starka samhället mer än några andra. De måste ha jobb, god barnomsorg, föräldraförälsäkring och en stark offentlig

sektor med god äldreomsorg. Och självklart skall kvinnorna vara med på lika villkor och fatta de politiska besluten. Vi tror att kvinnorna inte låter sig luras av vackra löften utan kräver fakta för att ta ställning. Hur ser då fakta ut i EMU-länderna när det gäller kvinnors frågor jämfört med Sverige?

I EMU-LÄNDERNA ARBETAR 50 procent av kvinnorna, i Sverige 75 procent. Av kvinnor över 55 år arbetar mellan 8 och 28 procent i EMU-länderna, i Sverige 63 procent. Kvinnornas chans till arbete är således vida bättre i Sverige än i EMU-länderna.

Offentligt utbyggd barnomsorg är en förutsättning för att kvinnor skall kunna arbeta. Denna barnomsorg finns bara utbyggd i de nordiska länderna. Är det realistiskt att tro att denna

nordiska modell med barnomsorg till alla barn skall genomföras i EMU-länderna, där oviljan mot offentlig sektor är norm för den ekonomiska politiken? Föräldraförsäkringen är en annan viktig framgång för kvinnorna. Den svenska föräldraförsäkringen med försäkringsersättning i 16 månader, varav två "pappamånader" har ingen motsvarighet i EMU-länderna, där några veckor till några månaders rätt till ledighet utan ersättning är en vanlig modell. Barnomsorgen och föräldraförsäkringen är unika och specifika för Sverige.

HUR KRITISKA VI ÄN är mot brister i den offentliga sektorn, är också den mycket bättre i Sverige än i EMU-länderna. I dag är det en självklarhet med väl utbyggd äldreomsorg i Sverige. Det är inte längre familjen som ensam

skall bära ansvaret för den äldre generationen som det var förr i tiden. Men i de flesta EMU-länderna från Tyskland till de syd-europeiska länderna är det kvinnorna som förväntas ta ansvar för de äldre i familjen. Det är säkert en av förklaringarna till att så mycket färre kvinnor yrkesarbetar i EMU-länderna än i Sverige.

FINNS KVINNORNA MED och beslutar om politiken? Vi har kommit längst i världen i Sverige med 47 procent kvinnor i riksdagen och 50 procent i regeringen. I Grekland finns det 7 procent kvinnor i parlamentet, i Italien, Frankrike och Spanien runt 10 procent och i Tyskland cirka 20 procent. I EU:s egna institutioner är det lika illa. Fem av 20 kommissionärer är kvinnor. I europeiska centralbankens ledning sitter en enda kvinna och sjutton män. I Europeiska rådet lyser Tarja Hallonen som enda undantag bland alla gräklädda män. EU liksom medlemsländernas regeringar styrs av manliga normer.

Men, säger EMU-anhängarna, om vår skattepolitik skall vi också i fortsättningen själva besluta. Det är en chimär. Det har aldrig i historien funnits någon fungerande valutaunion utan en gemensam finanspolitik. De ekonomiska krafterna tvingar fram en harmonisering av skatterna.

DET ÄR NAIVT ATT tro att en gemensam penningpolitik inte förr eller senare leder till en gemensam skattepolitik och den blir inte den svenska, eftersom den skulle leda till höjda skatter i EMU-länderna på tvärs med EMU:s ekonomiska politik. Scania's vd Leif Östling talade klarspråk vid ett seminarium, anordnat av Svenskt Näringsliv: "Euron kommer att tvinga Sverige att gå i en mer marknadsekonomisk riktning, Euron

BILDANS-ERIK HAKANSSON

tvningar oss att föra en mindre socialistisk politik.”

Socialdemokratisk välfärds-politik har lett fram till en unikt stark position för Sveriges kvinnor. Att tro att denna politik skall kunna försvaras med EMU:s nyliberala ekonomiska politik, som minskar statens och demokratins roll, är inte trovärdigt. EMU:s ändamål är låg inflation. Det finns däremot inget mål om arbete åt alla.

ATT PÅSTA ATT SVERIGE får mer inflytande genom att avsäga sig de viktigaste besluten i politiken – de över den ekonomiska politiken – är att luras. De besluten fattas i EMU-länderna av oavsättliga bankdirektörer i Frankfurt, som är förbjudna att ta instruktioner från folkvalda. Staten underkastas en konstant åtstramningspolitik. Centralbanken i Frankfurt kräver sänkt a-kassa och försämrade pensionssystem, drastiska nedskärningar av den offentliga sektorn och privatiseringar av offentliga tjänster.

Om Sverige går med i EMU förbjuds vi att möta eventuella kriser med räntan eller den rörliga växelkursen. Och då återstår – precis som i Tyskland – ingenting annat än lönesänkningar, arbetslöshet och kraftiga nedskärningar i välfärdssystemen. I en sådan politik försvinner kvinnornas rättigheter.

EMU blir en kvinnofälla. Därför röstar vi nej till EMU.

MAJ BRITT THEORIN
EU-parlamentariker (S)
NINEL JANSSON
ordförande Handelsanställda
LENA SANDLIN-HEDMAN
riksdagsledamot (S)
LENA GONAS
professor i arbetsvetenskap
SONJA FRANSSON
riksdagsledamot (S)
IRENE WENNEMO
LO-ekonom

EU vill reglera chipsreklam

EU-kommissionen vill införa restriktioner för annonsering av chips, hamburgare, godis och andra ”ohälsosamma produkter”. Förslaget innebär att en annonsör inte får påstå att en produkt är nyttig, uppiggande eller bra för figuren om det inte är vetenskapligt bevisat, skriver Dagens Media.

Annonsörföreningens ordförande, Anders Ericsson, tycker att förslaget är på väg att idiotförklara en hel befolkning.

– Det är helt fel väg att gå. Problemet är istället att folk rör sig för lite, hävdar han.

Mp vill inkalla riksdagen

Miljöpartiets språkrör Peter Eriksson kräver att riksdagen extrainkallas trots sommaruppehållet. Detta för att debattera utkastet till ny EU-grundlag innan regeringen skickar in Sveriges synpunkter till utrikesministermötet den 5 september.

Eriksson har vänt sig till talmannen Björn von Sydow med en begäran att debattera Sveriges svar till Italien. Om begäran ska bli verklighet krävs stöd från 115 ledamöter, alternativt regeringen eller talmannen själv.

Okunskap om EU-konventet

Arbetet med att mejsla fram ett förslag till ny grundlag för EU tycks ha gått medborgarna spårlost förbi. Mer än hälften, 55 procent, säger sig aldrig ha hört talas om det så kallade konventet, som arbetat fram förslaget. Det visar en opinionsundersökning som gjorts på uppdrag av EU-kommissionen.

Bland de 45 procent som känner till konventets existens är det ändå bara hälften som vet vad det arbetat med. Bäst informerade är grekerna, som hade ordförandeskapet under konventets mest intensiva tid. Åtta av tio greker känner till konven-

tets arbete. Svenskarna, däremot, hamnar tillsammans med britterna i botten av kunskapsligan. Sju av tio svenskar har aldrig hört talas om konventet.

EMU leder till superstat

EMU kommer att utvecklas till en superstat, med gemensam finans- och skattepolitik. Det hävdar miljöpartiets EU-parlamentariker Per Gahrton i boken ”Med euron mot EU-staten”.

– Den gemensamma beskattningen ligger i pipeline. Det är bara en tidsfråga, säger Per Gahrton.

Enligt Gahrton kommer den stabilitetspakt som EMU-länderna skapat för att hålla ordning på euroländernas ekonomier knappast att hålla.

Gahrtons bok handlar huvudsakligen om den politiska aspekten, EMU:s påverkan på demokrati och självbestämmande.

SSU neutralt till EMU

Vid SSU:s kongress i Karlstad beslöts efter mycket hård debatt om fortsatt låg profil i EMU-frågan. Förra kongressen sade ja till EMU. Men omröstningen var mycket jämn, och styrelsen har legat lågt för att inte störa den bräckliga vapenvilan mellan höger- och vänsterfalangerna.

I Karlstad ändrade SSU-kongressen sitt gamla ja till EMU till en neutral inställning.

I en första omröstning ville 126 ha ett fortsatt ja till EMU, mot 113 för ett nej. Men i en

därpå följande omröstning vann förbundsstyrelsen skrivelse, som varken säger ja eller nej till inträde, över ja-sidan med röstsiffrorna 148 mot 92.

Nej-sidan ökar i ny Sifo-mätning

En ny opinionsmätning från Sifo visar att ja-sidans senaste uppgång har kommit av sig, rapporterar TT.

Nej-sidan får 49 procent, vilket är en ökning med två procent. Ja-sidan får 35 procent, vilket är en minskning med en procent. Det visar att nej-sidans starka ledning – nu med 14 procent – håller i sig, trots massiva kampanjinsatser från ja-sidan.

Miljöministern: Nej till EMU

Miljöminister Lena Sommestad deklarerar på Aftonbladets debattsida att hon kommer att rösta nej till EMU. Detta befäster bilden av att regeringen, såväl som socialdemokraterna är djupt splittrade i frågan.

Sommestad belyser i artikeln bland annat EMU-systemets snäva perspektiv på tillväxt: ”Genom att EMU försvagar möjligheterna att upprätthålla makroekonomisk balans, försvagas enligt min uppfattning också möjligheterna att värna tillväxtens långsiktiga drivkrafter – stabila och långsiktiga investeringar i utbildning, hälsa och barnafödande. Konkurrensen och marknaderna sätts i centrum. Ett kvinnoperspektiv på tillväxten saknas”.

Stora demokratiska risker med en anslutning till EMU

ETT EMU-MEDLEMSKAP skulle innebära att folkvalda för över-skådlig tid avhänd sig makten över penningpolitiken. Medborgarna har därmed lämnat ifrån sig den demokratiska möjligheten att förändra penningpolitiken och att utkräva ansvar för densamma. Detta är inte någon liten förändring eller inskränkning av den politiska demokratis domäner, och vidden kommer att stå klar den dag EU:s gemensamma monetära politik inte fungerar och diverse spänningar uppstår inom unionen.

Demokrati- och maktfrågorna förtjänar att tas på största allvar när det gäller EMU: Var ska makten över penningpolitiken ligga? Vilka instrument ska folkvalda förfoga över i det europeiska samhällsbygget – alltså hur ska ekonomin styras – och hur ska ansvar kunna utkrävas? Jag har ovan beskrivit att EMU-konstruktionen innebär att folkvalda avhänder sig ekonomiska styrinstrument som är viktiga för hur samhällen ska utvecklas och inte minst för vilken välfärdspolitik som ska kunna föras.

I MINA TIDIGARE studier av demokratiifrågan i EU-debatten har jag kunnat konstatera att demokratiifrågan tenderar att omtolkas när det gäller EU. Demokrati handlar om folkstyre. Men under debatten om EU-medlemskap hamnade effektivitet, framför allt ekonomisk effektivitet, i fokus för demokratiifrågan, samtidigt som frågan om medborgarnas delaktighet, deltagande och möjlighet till ansvarsutkrävande tonades ner.

Huvudargumentet på ja-sidan var att vi skulle vinna politisk handlingskraft och sakpolitisk effektivitet genom medlemskapet och detta betraktades i debatten på ett självklart sätt som en demokrativinst. Handlingskraft och effektivitet blev i EU-debatten alltmer framträdande i demokratiifrågan, vilket är en omtolkning av demokra-

Bild: DAVID MARSH

tin.

Handlingskraft har visserligen länge varit ett viktigt värde i det svenska politiska systemet, men man höll isär demokrati- och effektivitetsfrågan tankemässigt, exempelvis i diskussionerna inför den nya grundlagen 1974. Man betonade då att såväl regeringars handlingskraft som folkets delaktighet behövde stärkas.

INFÖR EU-OMRÖSTNINGEN blev däremot en effektivitetsvinst i sig betraktad som en demokrativinst. Ett enkelt samband etablerades: det som är bra för ekonomin är bra för demokratin. Denna omtolkning av demokratin kan ses som ett utslag av ekonomism – makroekonomiska spörsmål tar över den politiska demokratin och politiska/demokratiska frågor reduceras till eko-

nomi.

Omtolkningen av demokrati-begreppet (genom effektivitetsinriktningen) legitimerar i sin tur förändringar i den politiska praktiken; den legitimerar en praxis där resultaten – inte själva processen och medborgarnas delaktighet i den – är det viktiga i politiken och där det blir rimligt att låta experter sköta alltmer av politiken.

Marknadsekonomi och demokrati är så nära förknippade med varandra att de ibland – i debatten – blir synonyma och utbytbara. Ett exempel: den tyska författningsdomstolen erkände i sitt domslut över Maastrichtfördraget att EU:s centralbank ECB innebär en ”modifiering av den demokratiska principen”, men menade att detta ändå är acceptabelt därför att en fristå-

ende centralbank bevisligen är en bättre garant för stabilt penningvärde än institutioner som är beroende av de politiska krafternas kortsiktiga stöd. Här framstår stabilt penningvärde som ett viktigare värde än demokrati.

EN ASPEKT AV DET ekonomiska inflytandet i den politiska debatten är också föreställningen att demokratin utgör en av orsakerna till statsfinansiella problem och att det kan behövas någon form av konstitutionell självbindning av folkviljan. Politiker är, enligt detta synsätt, ofta kallat ”public choice”-skolan, alltför bundna till väljargrupper och beroende av deras stöd för att kunna föra en långsiktigt bra politik. Politikområden som kräver långsiktighet och ”trovärdighet” lyfts därför bort från det politiskt-demokratiska området. Enligt denna föreställning ska alltså politiken göras oberoende av så kallat ”tillfälliga politiska opinioner” och – i ett EU-perspektiv – av ”nationella särintressen”.

Ett riksdags- och regerings-skifte i ett medlemsland ska inte kunna ändra inriktningen på politiken. EMU är typexemplet. Penningpolitiken ska göras självständig och de folkvalda politikerna hållas permanent utanför det penningpolitiska beslutsfattandet. Man låter istället ”sjelvständiga” ekonomiska experter spela en central roll i formuleringen av politiken. Ledamöterna i Europeiska centralbanken är uttryckligen förbjudna att ta politiska instruktioner från medlemsländerna.

”EXPERTIFIERINGEN” OCH teknokratistseringen av politiken motiveras med att resultatet i förlängningen gynnar demokratin. Det här synsättet innebär samtidigt en avideologisering av politiken. I grunden bygger detta sätt att resonera på föreställningen att det finns en politik som är bra för alla/bra för Europa, att det

Ny bok till stor hjälp för nej-sidans aktivister

finns en slags "naturlig" ekonomisk och politisk ordning som står över intressekonflikter och klasskonflikter. Och tanken är att experter bäst förvaltar denna ordning, medan demokratiskt styre skulle rubba densamma.

MEN DEMOKRATI INNEBÄR att vi ska ha gemensamma regler för kollektiv problemlösning, inte att vi alla ska omfatta samma samhällsvision. Det finns olika intressen i samhället och dessa måste kunna få möjlighet att göra sig gällande och påverka politikens inriktning, också den övergripande ekonomiska politikens.

Det måste därför finnas former för ett meningsfullt politiskt ansvarsutkrävande och vägar för att kunna förändra politikens inriktning. Detta omöjliggör EMU-konstruktionen. Att kritisera EMU är inte detsamma som att ifrågasätta att det är bra med låg inflation, men däremot att ifrågasätta att låg inflation i alla lägen ska vara den allenaordande målsättningen och fastlagd i lag. Man kan alltså säga att det är ett demokratiskt problem att vilken politik som ska föras är inskriven i EU:s fördrag – och inget man beslutar politiskt.

DET ÄR OCKSÅ ETT välfärdspolitiskt problem att låg inflation konsekvent prioriteras framför full sysselsättning. Full sysselsättning har hamnat högt på EU:s politiska dagordning på senare år, det är sant. Men det har inte gjorts till högsta mål för den ekonomiska politiken. Den ekonomiska politiken ligger fast och den lägger grunden för vad som kan göras i sysselsättningspolitiken. Detta reser frågan: kan unionen vara "social" om inte dess ekonomiska grundlag är det?

Om EMU-projektet handlat om att skapa en politiskt motvikt till marknaden, hade EMU aldrig fått den utformning som den fick i Maastrichtfördraget med konvergenskriterier, en ensidig betoning av inflationsbekämpning, förbud mot att begränsa fria kapitalrörelser samt en demokratiskt ogenomtränglig centralbank.

KERSTIN JACOBSSON

I SLUTSPURTEN INFÖR folkomröstningen om EMU 14 september finns en ny bok som kommer att bli till stor hjälp för aktivisterna på nej-sidan. Boken heter Myter och fakta om EMU och är skriven av Gösta Torstensson, som är redaktör Kritiska EU-fakta, Folkrorelsens nej till EU:s tidning.

Myter och fakta om EMU går i clinch med ja-sidans ledande förespråkare från framför allt socialdemokrater och fackliga ledare. Här tillbakavisas alla ja-sidans mer eller mindre falska argument med upplysning och fakta. I fråga efter fråga av betydelse för vanligt folk står ja-sidan avklädd. Några kapitelrubriker som visar bokens inriktning: Myten om bufftfonder; Fackliga rättigheter ska kokas till mos; Myten om ekonomiska fördelar; EMU är en arbetslöshetsunion; Myten om bättre välfärd; EMU är inget fredsprojekt.

DET FINNS ÖVER tio kapitel till, på lättillgängliga fem till tio sidor, som sammantaget blir till oerhörd källa för diskussion och agitation för nej-sidans aktivister. Att texterna är slutligt sammanställda mitt i sommarvärmerna gör bokens argumentsamling än mer aktuell.

Med Myter och fakta om EMU sätter Gösta Torstensson

på ett enkelt sätt fokus på och avslöjar vad EU och EMU-projektets verkligen får för konsekvenser för vanliga folk. Han gör EMU-frågan begriplig men viktigast av allt är att boken är så tydligt skriven inte främst för att tillfredsställa den enskilde läsarens behov av upplysning utan för att göra läsaren till aktivist, för att få fart på nej-sidans folk.

NÅGRA INTENSIVA kampanjveckor återstår innan folkomröstningen om EMU. Oerhörd viktiga veckor då skillnaden mellan ett nej och ett ja kommer att få stora konsekvenser för vanligt folk. Vid en ja-seger kommer all den negativa utveckling vi tvingats stå ut med sedan EU-inträdet 1995, som nedmontering av välfärd, hög arbetslöshet, krisen i skolorna, minskad offentlig sektor, dyrare tandvård, försämrade arbetsvillkor, alla dessa försämringar och fler därtill kommer att permanentas.

Välfärden kommer inte längre att kunna räddas genom politiska beslut i svenska kommuner, landsting och riksdag. Med euron flyttas definitivt alla avgörande ekonomiska beslut till maktens män i Bryssel och Frankfurt. Folkets möjlighet att påverka utveckling minskar. Demokratien urholkas. Allt detta

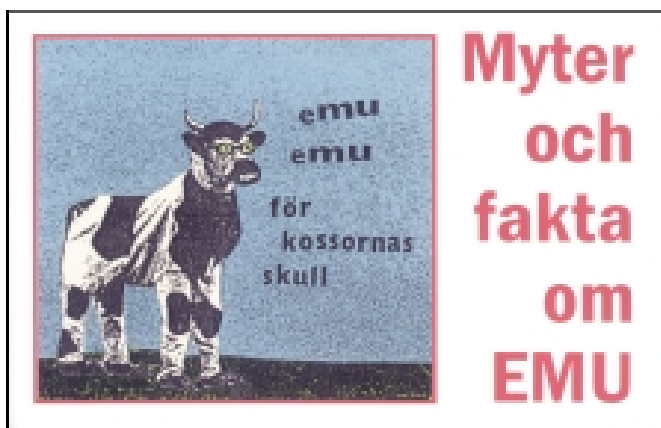
tydliggörs i Myter och fakta om EMU.

Självklarheter för nej-aktivister? Javisst, men ändå så oerhörd viktigt att pränta in inför aktiviteterna på gator och torg, på arbetsplatser, i idrottsklubbar och andra föreningar, i kontakterna med grannar och i lokaltidningarnas insändarspalter. Det är i mötet vanliga människor emellan som nej-segern grundläggs. För aktivisterna handlar det om att tydliggöra vem som tjänar på och vem som förlorar på EMU.

ANVÄND MYTER OCH fakta om EMU som en utomordentlig hjälp i den kampen. Drygt 100 av bokens 175 sidor består av denna aktuella argumentsamling där den intresserade med lätthet kan slå upp och få hjälp i svaren på de frågor som kommer upp i kampanjarbetet. Boken bör vara en verklig tillgång för såväl den väl påläste liksom för den som är ny i arbetet mot EMU.

De två första kapitlen är en historik om den monetära respektive ekonomiska unionen. Med dessa kapitel, liksom de avslutande med grundläggande dokument som stadgor och förordningar, fullföljer författaren en viktig gärning att göra basfakta om EU och EMU tillgängligt för en bredare krets.

LARS ROTHELIUS

Myter och fakta om EMU kan du beställa på två sätt: direkt från förlaget på tfn 08-771 43 79 eller e-post gosta.torstensson@telia.com, eller från Folkrorelsen Nej till EU:s materialkontor tfn 031-701 01 77, fax 031-13 16 03 eller e-post fneu@algonet.se. Boken kostar 120 kr plus frakt.

Nytt material från Folkrörelsen

Folkrörelsen Nej till EU har inför den stundande folkomröstningen gett ut två nya broschyrer:

48 frågor om EMU är en 20-sidig broschyr i A5-format på 20 sidor som ger kortfattade och enkla svar på de 48 vanligaste frågorna om EMU.

EMU – hot mot demokratin, välfärden och jobben, ingår i skriftserien Svart på vitt om EU (nr 1 2003) och är skriven av Ingela Mårtensson och Jan-Erik Gustafsson, ordförande respektive andre vice ordförande i Folkrörelsen Nej till EU.

Varje broschyr kostar fem kronor och kan beställas från materialkontoret per tfn 031-701 01 77, e-post fneu@algonet.se eller via talongen på sidan 15.

Kritiska EU-fakta som masstidning

Nästa nummer av Kritiska EU-fakta, som blir det sista innan folkomröstningen, kommer att tryckas i massupplaga och distribueras i månadsskiftet augusti/september. Tidningen blir på 8-sidor och ska delas ut gratis. Beställ nu så skickas tidningarna direkt från tryckeriet. Kontakta materialkontoret i Göteborg; tnf 031-701 01 77, fax 031-13 16 03, e-post fneu@algonet.se

Köp inte grisen i ja-sidans säck

Framtidskonventet blir helt avgörande för vilket slags EU som vi med ett ja till EMU blir oupplösligt sammanbundna med. Det är därför demokratiskt otillständigt att tvinga svenska folket att ta ställning till EMU några månader innan EU:s framtida maktstruktur och uppgifter blivit kända för allmänheten.

Medan man i hela övriga EU sedan ett år tillbaka är djupt engagerad i det så kallade framtidskonventets konsekvenser för ett nytt EU, för vi en debatt om EMU – och endast EMU – som vore det någonting som svävar fritt och oberoende av allt annat som händer. Detta trots att beroendet mellan EU och EMU är som mellan kommunicerande kärl.

I detta EU-maskineri utgörs navet av EMU. EU kan nämligen inte existera utan EMU och

vice versa. För att ha en chans att fungera, måste EU utvecklas till ett Europas förenta stater.

Danmarks statsminister har entydigt förklarat att han inte kommer att utlysa folkomröstning om EMU förrän framtidskonventets konsekvenser inte bara är kända, utan också analyserade.

Borde inte den uppfattningen delas av åtminstone ja-sidans företrädare i näringslivet? I vart fall av dem som i andra sammanhang brukar framhålla sitt tunga ansvar för analys och bedömning av högriskprojekt.

Nu tvingas svenska folket köpa grisen i säcken den 14 september såvida vi inte röstar ett rungande nej. Ett nej som – till skillnad från ja – kan ändras om framtidskonventet skulle lyckas med det nya EU.

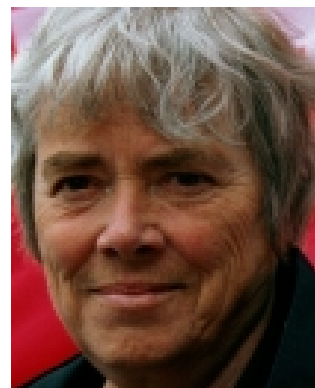
BJÖRN VON DER ESCH
riksdagsledamot (kd)

IMF-inlägg upprör Ingela Mårtensson

EMU-motståndarna är upprörd över att Internationella valutafonden har sagt att Sverige inte behöver några buffertfonder.

– Det är anmärkningsvärt att en internationell organisation som valutafonden blandar sig i den svenska EMU-kampanjen, säger Ingela Mårtensson, ordförande för Folkrörelsen Nej till EU (bilden).

Internationella valutafonden, IMF, gör regelbundna genomgångar av medlemsländernas ekonomiska utveckling, och har nu granskat Sveriges finanser för att se hur en eventuell övergång till euron kan påverka europeiska valutaunionen. IMF har kommit fram till att det inte skulle bli några problem att gå över till euron, att Sverige gott och väl uppfyller inträdeskraven för medlemskap i valutaunionen. Och inte heller behöver några så kallade buffertfonder eller höjt överskottsmål för att skydda sig mot ekonomiska

svängningar. IMF:s slutsats kan tolkas som ett stöd för ja-sidan, menar Ingela Mårtensson.

– Diskussionen om behovet att spara under högkonjunktur för att ha en buffert under lågkonjunktur har varit en besvärlig fråga för ja-sidan. Det har lett till en splittring såväl mellan regeringen och LO som mellan de olika ja-partierna. Nu kommer IMF med en ”lösning” på ja-sidans problem.

GÖSTA TORSTENSSON

Ska EU bli en supermakt?

Seminarium om EU-konventets förslag till ny grundlag
Medverkande: Esko Seppänen (Finland), Drude Dahlerup (Danmark), Per Gahrton (miljöpartiet), Henrik Dahlsson (TEAM), Ingela Mårtensson (Folkrörelsen Nej till EU), Sigbjørn Gjelsvik (Norge) och Ulla Klötzer (Finland).

Tid: Söndagen den 31 augusti kl. 12.00-16.30

Lokal: ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm

Arrangör: Folkrörelsen Nej till EU

Seminarium

EU:s NYA GRUNDLAG, NORDEN OCH VÄRLDEN

Lave K Broch, socialliberal EU-kritiker från Folkebevægelsen mod EU i Danmark, talar om EU:s framtidskonvent och vad det betyder i Norden och Världen. **Gösta Torstensson**, redaktör för Kritiska EU-fakta, talar om den föreslagna EU-konstitutionen och EMU-folkomröstningen den 14 september.

Tid: Söndagen den 31 augusti kl 16.00

Lokal: Globen, Ölandsgatan 6-10, Falun

Arrangör: Folkrörelsen Nej till EU, Borlänge-Falun-Gagnef

Information: 023-21230 eller perolof.tellander@telia.com

Folkrörelsen Nej till EU

Heurlins Plats 11, 413 01 Göteborg Tfn: 031-701 01 77 Fax: 031-13 16 03
E-post: fneu@algonet.se Hemsida: www.nejtill.eu.se Postgiro 433 02 07-4

Materiallista

Antal	Böcker	Kr/st	Antal	Klistermärken	
___	Myter och fakta om EMU		___	Nej till EU (35 märken/ark)	5
___	Gösta Torstensson (2003)	120	___	Nej till EMU (35 märken/ark)	5
___	De bästa argumenten mot EMU		___	Nej till EMU-videoband (inkl frakt)	100
___	Nils Lundgren (2003)	70	___	Utställningsmaterial (exkl frakt)	gratis
___	Europeiska unionens grundlagar		___	Tygkasse Nej till EMU – Natur	30
___	– efter Nice (2003)	100	___	Tygkasse Nej till EMU – Svart	30
___	Folkhemskt, Lars-Erik Håkansson	150	___	Pappersark – Nej till EMU	
___	EMU – självständighet eller inordning,		___	50x100 cm lämpligt för bokbord	10
___	Stefan Carlén (2003)	gratis	___	Vykort	
___	Med euron mot EU-staten,		___	Motiv: "Vi får inte missa EMU-tåget	gratis
___	Per Gahrton (2003)	gratis			
	Svart på vitt om EU			T-shirt Euron kostar skjortan	50
___	Nr1/2003 EMU – hot mot demokratin,			Svart	
___	välfärden och jobben	10		___st/XSmall ___st/Small ___st/Medium	
				___st/Large ___st/XLarge ___st/XXLarge	
				Ljusgrå	
				___st/XSmall ___st/Small ___st/Medium	
				___st/Large ___st/XLarge ___st/XXLarge	
				Mörkgrön	
				___st/XSmall ___st/Small ___st/Medium	
				___st/Large ___st/XLarge ___st/XXLarge	
				T-shirt Nej till EMU-märket	50
				Svart	
				___st/XSmall ___st/Small ___st/Medium	
				___st/Large ___st/XLarge ___st/XXLarge	
				Natur	
				___st/XSmall ___st/Small ___st/Medium	
				___st/Large ___st/XLarge ___st/XXLarge	

Broschyrer

___	12 skäl att tacka nej till EMU	2
___	48 frågor om EMU	5

Rockmärken

___	Nej till EU	3
___	Nej till EMU	3
___	Ja till kronan – Nej till euron	3
___	Sverige ut ur EU	3

Dekaler

___	Nej till EMU (avlång)	5
___	Sverige ut ur EU (avlång)	5
___	Skyll inte på mig (avlång)	5
___	Nej till EU (rund)	5
___	Nej till EMU (rund)	5

Porto/fraktkostnader tillkommer

Namn.....
Gatuadress.....
Postadress.....
Telefon.....

Kopiera eller klipp ur listan. Lägg den i ett kuvert och skicka den till Folkrörelsen Nej till EU, Heurlins Plats 11, 413 01 Göteborg. Det går också bra att beställa via hemsidan: www.nejtill.eu.se

BILDANS-ERIK HÅKANSSON

Nej-sidans styrka

Nej-sidan har inför folkomröstningen en kraftig dominans av väljare från de fyra borgerliga partierna och socialdemokraterna. Cirka 80 procent av nej-sidans sympatisörer kommer från dessa partier: 53 procent av kd:s väljare säger nej till EMU, 51 procent av socialdemokraternas väljare säger nej, 54 procent av centerväljarna säger nej, 32 procent av moderaterna säger nej och 40 procent av folkpartiets väljare säger nej till EMU.

Dessa 5 partier är nej-sidans styrka. Vänsterpartiet och miljöpartiet är små i sammanhanget.

BERNT HULTBERG
Höglandsbor mot EMU

EMU är inget för feminister

Det är allmänt känt att kvinnor i större utsträckning än män arbetar i den offentliga sektorn. Dessutom är kvinnor överrepresenterade i anställningsformer som på olika sätt är otrygga. Därför är det inte så konstigt att kvinnor är mer kritiska till EMU än vad män är.

Under de senaste årens EMU-anpassning har vi sett privatiseringar, nedskärningar i den offentliga sektorn och en ökad andel otrygga anställningar. Det är detta vi kommer att få mer av om vi blir fullvärdiga medlemmar i EMU.

Därför är EMU i första hand

ett projekt för och av män. Detta är skäl nog för oss feminister att säga nej till EMU

MOA ELF KARLÉN
Stockholm

Eurofakta är inte neutrala

Nyligen var jag på lasarettet i ett ärende och i foajén möttes jag av ett sällskap som kallade sig Eurofakta.

Innan jag tog emot informationshäftet frågade jag försynt om informationen företrädde Ja eller Nej till EMU. Den trevliga flickan försäkrade att informationen var strikt neutral.

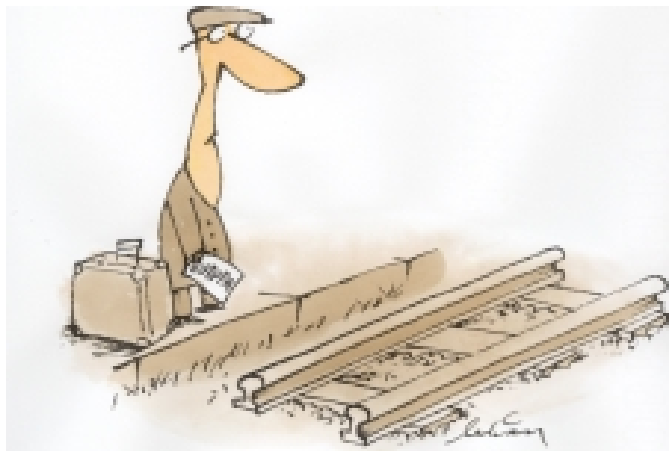
När jag sedan läste häftet visade det sig att de företrädde ja-sidan. Det är upprörande att konstatera att Eurofakta falskt döljer sin rätta inställning. Med erfarenhet av sådan här fula tricks blir min övertygelse än större, att rösta NEJ till EMU.

ANITA ANDERSSON

Demokratiskt underskott i LO

Ett EMU-medlemskap är definitivt inte ett sätt att öka det politiska inflytandet, det är att fränsäga sig det. Detta tycks inte bekymra LO:s ordförande Wanja Lunby-Wedin som till och med är villig att liera sig med högern för att gå in i EMU.

Det känns som att LO-kongressen, vilken beslutade att LO

skulle hålla sig neutrala i EMU-frågan, också lider av ett demokratiskt underskott.

JAN (SVÄRD, Malmö)

Euron har inte lyckats i Finland

Ja-sidan försöker använda Finland som ett positivt exempel för ett EMU-medlemskap. Men Finland har massarbetslöshet, mer än dubbelt så hög arbetslöshet som i Sverige.

De sociala orättvisorna är mycket stora och inkomstklyftorna mellan fattig och rik har ökat rejält de senaste åren. Samtidigt har priserna ökat kraftigt. Antalet företagskonkurser har också ökat med 35 procent mellan 2001 och 2002.

MATTI PAANANAN
Sverigefinne, Hägersten

Nej innebär ja till något annat

Nej-sidan anklagas ofta för att vara gammalmodiga betonghäckar som säger nej till allt man kan tänka sig. De som påstår detta har tydligen missat att den som säger nej till EMU samtidigt säger ja till en hel del annat.

Går vi med i EMU försvåras kampen för en ökad trygghet på jobbet. Vi får en mer "flexibel" arbetsmarknad, vilket i klartext innebär fler osäkra anställningar. Drabbas vi av en ekonomisk kris i Sverige kan vi också tvingas att flytta utomlands för att få jobb.

BILDANS-ERIK HÅKANSSON

Därför tänker jag rösta nej den 14 september, och istället säga ja till arbetet, trygghet och välfärd.

HANNA MASIMOV, Hedemora

Skärpning Wanja Lundby-Wedin!

Jag tillhör dem som är kritiska mot att Sverige ska gå med i EMU. Därför tycker jag det var skönt att LO valde att förhålla sig neutrala till valutaunionen.

När nu Wanja Lundby-Wedin bryter mot kongressbeslutet och tillsammans med Persson pläderar för ett EMU-medlemskap blir man oerhört besviken. Varför lyssnar LO-ledningen mer på regeringen än på sina egna medlemmar som till övervägande del är negativa till ett EMU-medlemskap? Skärpning Wanja!

KALLE PALMÉR, Stockholm

EU kommer att spricka

En titt i historieboken visar att inga unioner har hållit för evigt. Så även EU kommer att spricka. Frågan är bara om det tar 10 eller 100 år. Vad händer då med den gemensamma valutan? Hur skall centralbankens tillgångar fördelas rättvist mellan länderna? Kommer de stora länderna att ta hänsyn till de små? Det är som bäddat för bråk. Vill vi lämna över det till våra barn?

KURT KARLSSON, Göteborg

Vi finns, vi tycker, vi bestämmer

JAG ÄR 27 ÅR gammal och har levt i Sverige i 24 år. Trots detta känner jag mig mer och mer som invandrare för varje år, när det egentligen borde vara tvärtom. Det har funnits tillfällen som har märkt mig. Ny Demokratis inträde i svensk politik och all den främlingsfientlighet som det rörde upp var ett sånt tillfälle. Då var jag 14 år och ännu inte politiskt aktiv. Folkpartiets populistiska krav på språktest och språkdebatten som följde i valrörelsen 2002 var ett annat. Och så nu – bildandet av nätverket Invandrare mot EMU.

VI VERKAR FÖR ETT nej till EMU i folkomröstningen 14 september. De flesta invandrare i Sverige har samma skäl som övriga befolkningen att säga nej till ett svenskt medlemskap i EMU. Fast vi har ytterligare en anledning. Det gäller jobben, och det faktum att människor med invandrarbakgrund redan idag står utanför arbetsmarknaden, i större utsträckning än andra. Med EMU kommer det att bli ännu värre. Utan en egen valuta och egen räntepolitik kommer arbetslösheten öka.

VEM HADE KUNNAT tro att det skulle behövas ett nätverk för invandrare i Sverige 2003, vi som egentligen inte har något gemensamt? Men det finns en nyckelmening i nätverkets plattform som beskriver situationen väldigt bra: Invandrare har lika stor rätt att debattera, höras, synas och tycka som alla andra i det svenska samhället, men det blir sällan så. Det är stor skillnad mellan rättigheter på

papper och rättigheter i verkligheten.

Många människor med invandrarbakgrund, självklart inte alla, upplever att det inte spelar någon roll vad de gör, att det inte är någon idé att engagera sig, att de ändå inte kan förändra, och varför skulle de då rösta. Vi har bildat det här nätverket för att vi vill ändra på detta och tror att vi kan lyckas. Det handlar också om valdeltagandet. Men anledningen till att vi vill öka valdeltagandet är inte att vi vill snygga till statistiken, utan att vi vill öka den politiska aktiviteten.

DET HÄR SAMHÄLLET har med stor fantasi ställt en massa människor utanför. Det anses vara jobbigt när någon bryter, det förekommer få personer med konstiga namn i TV-soffor, ännu färre på partiernas listor och tittar du på ett kort på den svenska regeringen så syns mångfalden de skriver om i sina papper i alla fall inte på kortet. De som representerar oss ser inte ut som jag gör och har inga konstiga namn. Den makt som utgår från folket och som delegeras till folkvalda i val är inte så representativ som den borde vara.

Det kanske inte är så konstigt att invandrare inte röstar. Så här är vi, vi finns, och vi utger oss inte för att representera alla invandrare, utger oss inte ens för att vara invandrare allihopa, några kanske är barn, barnbarn eller syskon till en invandrare.

DET ÄR VI SOM har makten i vår hand den 14 september. Vi och ingen annan bestämmer de där timmarna vallokalen är öppen. Istället för att folkvalda representanter bestämmer åt oss får vi bestämma själva. Under några timmar när vi röstar om EMU kommer allas åsikter att väga lika

tungt, under förutsättning att du går och röstar förstas. Tyvärr finns det även en klassdimension när det gäller valdeltagande. Fattiga röstar i lägre utsträckning än rika. I vissa invandratäta områden är valdeltagandet hälften så högt som i rika områden.

VALET TILL EU-PARLAMENTET illustrerar hur illa det är ställt med EU: s folkliga förankring. Jag har för mig att färre än 40 procent röstade till EU-parlamentet, och bland dem finns det enorma skillnader beträffande klass och etnisk bakgrund. Närmare 80 procent röstar på Lidingö medan färre än 30 procent röstar i Botkyrka. Skillnaden mellan de som bor på Lidingö och i Botkyrka är mer än bara färgen på håret.

Det handlar också om att stå innanför eller utanför arbetsmarknaden, att synas eller inte synas i samhällsdebatten, i TV, tidningar och annan media. Segregationen finns här och nu. Det offentliga rummet är närmast etniskt rent, och det beror inte på bristande kunskaper i svenska, chorizos eller hedersmord.

Det handlar om att svenska samhället marginaliserar invandrare men också om att invandrare marginaliserar sig själva. Vi är några stycken som har en förhoppning om att försöka bryta mönstret inför EMU-folkomröstningen.

OM VI GÅR MED i EMU kommer arbetslösheten att öka och redan idag är det invandrarna som tar mest ansvar för arbetslösheten – genom att vara utan arbete eller jobba under taskiga förhållanden. Med EMU kommer lönearbetarna drabbas hårt av en ensidig inflationsbekämpningspolitik – bland dem invandrare som arbetar men inte deltar i

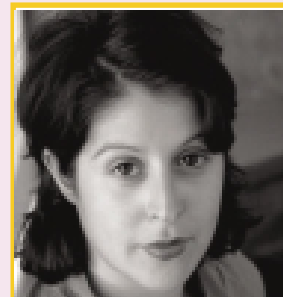
svensk politik. EMU kommer slå mot den offentliga sektorn – där kvinnor arbetar och avlastas, bland dem invandrar kvinnor som inte röstar. Vi finns ju redan här, varför skulle vi inte då också utnyttja vår demokratiska rätt att påverka samhället?

NÄTVERKET INVANDRARE mot EMU vill visa att det finns invandrare som tycker att makten över den ekonomiska politiken ska ligga hos folket och inte i händerna på oberoende centralbankschefer. Det finns ingen anledning att stänga in sig i ett ekonomiskt projekt som bakbinder oss och får oss att kasta demokratin överbord.

Fästning Europa har byggt nya murar, slutit sig ännu mer och urholkat solidariteten. Men vi har kvar våra förhoppningar om rivna murar, om större öppenhet, om mer solidaritet, om att påverka samhällsutvecklingen.

Vi finns, vi tänker delta och vi kommer att säga vad vi tycker. Och vem vet, det kan till och med bli vi som avgör folkomröstningen.

AMERICA VERA-ZAVALA
koordinatör för nätverket
Invandrare mot EMU

Posttidning B

Avsändare:
Kritiska EU-fakta
Heurlins Plats 11
413 01 Göteborg

galleriet/JULIE LEONARDSSON

JULIE'S KONSTHISTORIA

FRITT EFTER ARNOLD BÖCKLINS 'DÖDENS Ö'

"HEJ Å HÅ, JUNGMAN PERSSON..."

ELLER "HAR MAN TAGIT F-N I BÅTEN SÅ FÅR MAN RO HONOM ILAND."

"VÅR EGEN KRONA HOTAR, ATT KAPSEJSA PÅ VALUTASTORMARNAS OCEAN. BÄTTRE SÖKA SKYDD VID EMU-S TRYGGA HAMN, HÅLSAR VÅR STATSMINISTER."

DE GODA ARGUMENTEN DÅR, SOM SJÖN I BÄCKEN, INFÖR EMU-DÖRSTÄNEN. DET GIFTIGASTE HITTELS KOMMER FRÅN FUSAGERKUNGEN JUNG PERSSON: "DET ÄR RIKARE ATT SÄGJA" ISTÄLLET FÖR "NEJ". UNDERTECKNAD FÖRESLÅR DÄRVID ATT FRÅGESTÄLLNINGEN IS RÖST-SPELUN ÄNDRAS TILL: "VILL DU BEHÅLLA KRÖNAN? JA ELLER NEJ?" TILL DEN GODA JUNG FRÅGAR JAG: "VILL DU TA HORT SKYDDSTÄLLEN PÅ SLIPPORT?" DET ÄR HOLLIGARE ATT SVARA "JÄ!"